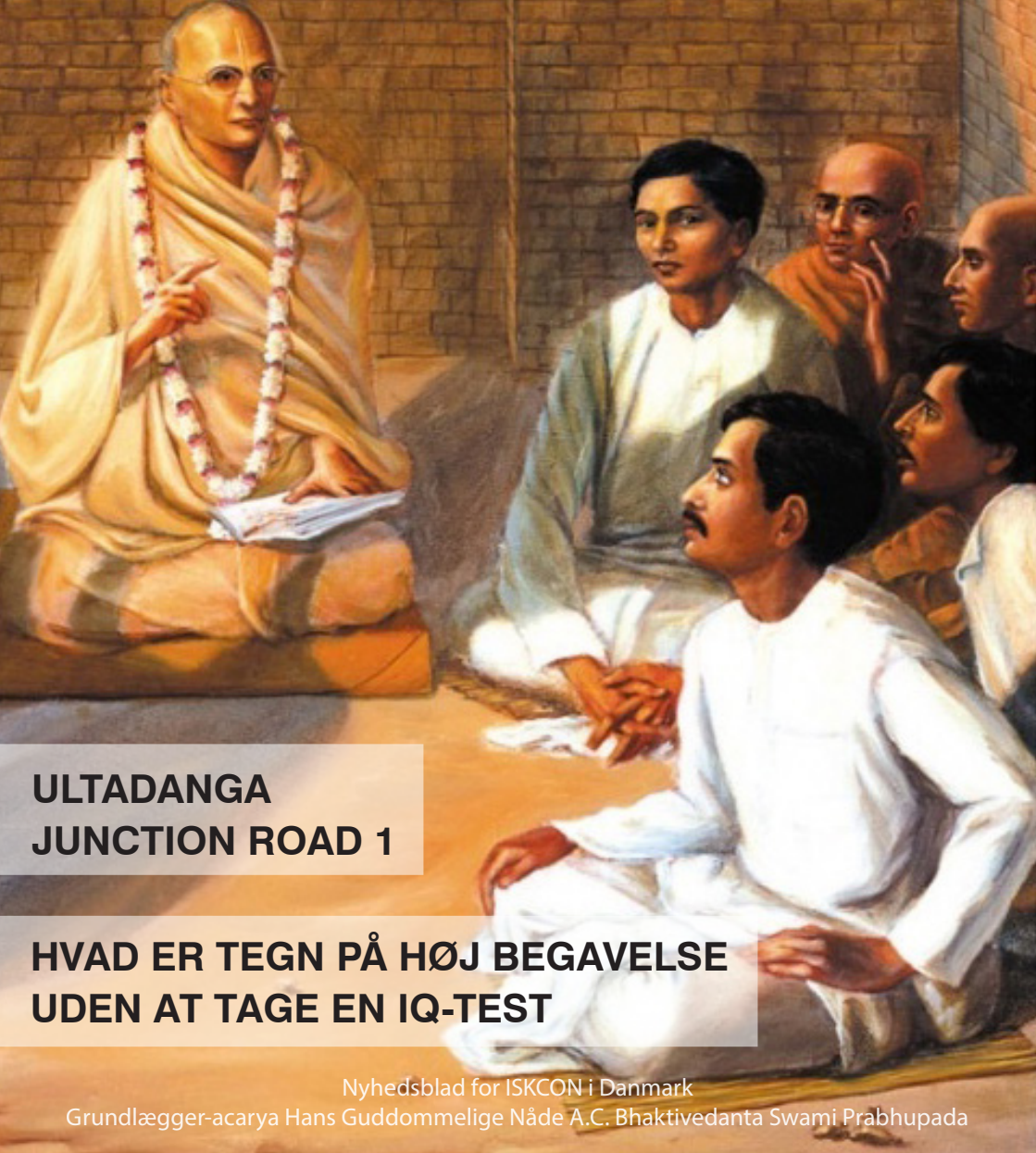

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 5, 28. årgang, maj 2026 - Pris 35 kr.

**ULTADANGA
JUNCTION ROAD 1**

**HVAD ER TEGN PÅ HØJ BEGAVELSE
UDEN AT TAGE EN IQ-TEST**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Mødested fra 1922 genskabt

Velkommen til *Nyt fra Hare Krishna*, maj 2026. Forsiden er et billede af Srila Prabhupadas første møde med hans åndelige mester, Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura, i 1922. På side 6 fortælles der om, hvordan ISKCON i Kolkata nu har erhvervet huset, hvor de mødtes, og restaureret det, så det igen står, som det var for over 100 år siden, da det var hovedsædet for Gaudiya-matha. Siden 2022 besøges den renoverede ejendom nu årligt af tusindvis af hengivne fra hele verden.

På side 12 fortsætter oversættelsen fra sidste nummer af 1600-tals klassikeren *Madhurya Kadambini*. Det er avanceret filosofi, der sikkert er langsom læsning for de fleste. Vi anbefaler alligevel alle at læse det, selv om det eventuelt føles lidt tungt. Se det som en chance for at være sammen med Visvanatha Cakravarti Thakura, en af vores disciplerækkes største mestre i tiden efter Sri Caitanya Mahaprabhu.

Vi omtaler allerede nu, at der igen vil være *Ratha-yatra* og *kirtanmela* i København i begyndelsen af juli (se bagsiden), så alle kan nå at sætte kryds i kalenderen for at få et vellykket og talstærkt arrangement ligesom sidste år.

Det bliver ikke omtalt andetsteds i bladet, men bemærk, at Purusottama-masa, den ekstra måned, der indskydes i den vediske kalender hvert tredje år, starter den 17. maj og fortsætter frem til den 15. juni. Mange bruger anledningen til at recitere ekstra runder af Hare Krishna-*mantraet* eller gøre andre former for ekstra hengiven tjeneste i denne lykkebringende måned.

Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

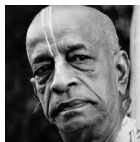
Fredag 1.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Srinivasa Acaryas fremkomst
Onsdag 6.5	Sri Ramananda Rayas bortgang
Onsdag 13.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Aparā Ekadasi)
Torsdag 14.5	Bryd fasten mellem 5:00–7:53 Srila Vrindavana Dasa Thakuras fremkomst Tulasi Jala Dan slutter
Tirsdag 26.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Padmini Ekadasi)
Onsdag 27.5	Bryd fasten mellem 9:18 - 10:18
Torsdag 11.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Parama Ekadasi)
Fredag 12.6	Bryd fasten mellem 4:26–10:15
Onsdag 24.6	Srila Baladeva Vidyabhusanas bortgang Ganga Puja Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst
Torsdag 25.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pandava Nirjala Ekadasi)
Fredag 26.6	Bryd fasten mellem 4:27–10:17
Lørdag 27.6	Panihati Cida Dahi Utsava
Mandag 29.6	Snana Yatra Sri Mukunda Dattas bortgang

INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	6	Ultadanga Junction Road 1	15	Fremkomster og bortgange	19	Køkkenside
3	Srila Prabhupadas side	8	Hvad skal børn læse?	16	Tegn på høj IQ	20	Brevkasse
12	Madhurya Kadambini	18	B12	22	Den umulige mission		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2026, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE INSTRUKTIONENS NEKTAR: ESSENSEN AF ÅNDELIG VEJLEDNING, 10

af Srila Prabhupada

Her fortsætter oversættelsen af Srila Prabhupadas bog *The Nectar of Instruction*, hans oversættelse af og kommentarer til Rupa Gosvamis *Upadesamrta*.

Den virkelige sygdom findes i hjertet. Hvis sindet imidlertid renses, og hvis bevidstheden renses, kan en person ikke skades af den materielle sygdom. For at rense sindet og hjertet fra alle misforståelser må man engagere sig i denne sang af Hare Krishna *maha-mantraet*. Det er både let og til stor gavn. Ved at synge Herrens hellige navn bliver man omgående befriet fra den materielle eksistens' flammende brand.

Der findes tre stadier af fremsigelse af Herrens hellige navn – det forseelsesfyldte stadie, stadiet, hvor forseelserne reduceres, og det rene stadie. Når en begynder går i gang med fremsigelsen af Hare Krishna-*mantraet*, begår han almindeligvis mange forseelser. Der findes ti grundlæggende forseelser, og hvis den hengivne undgår disse, kan han skimte det næste trin, der befinder sig imellem forseelsesfyldt fremsigelse og ren fremsigelse. Når man opnår det rene stadie, bliver man omgående befriet. Det kaldes *bhava-maha-davagni-nirvapanam*. Så snart man er befriet fra den materielle eksistens' flammende brand, kan man nyde smagen af transcendentalt liv.

Konklusionen er, at for at blive befriet fra den materielle sygdom må man engagere sig i at fremsige Hare Krishna-*mantraet*. Krishnabevidsthedsbevægelsen er specielt beregnet til at skabe en atmosfære, hvor folk kan engagere sig i fremsigelsen af Hare Krishna-*mantraet*. Man er nødt til at begynde med tro, og når denne tro vokser gennem sang og fremsigelse af Hare Krishna, kan man blive medlem af Samfundet. Vi sender *sankirtana*-grupper ud over hele verden, og disse oplever, at selv i verdens mest afsides områder, hvor der ingen viden findes om Krishna, tiltrækker Hare Krishna *maha-mantraet* tusinder af mennesker til vores lejr. I nogle områder begynder folk at imitere de hengivne ved at barbære deres

hoveder og synge Hare Krishna *maha-mantraet* blot få dage efter at have hørt dette *mantra*. Det er selvfølgelig en efterligning, men imitation af en god ting er ønskværdig. Nogle af disse imitatorer bliver gradvist interesseret i at blive indviet af den åndelige mester og beder om at blive indviet.

Hvis man er seriøs, bliver man indviet, og dette stadie kaldes *bhajana-kriya*. Da engagerer man sig rent faktisk i Herrens tjeneste ved regelmæssigt at recitere seksten runder af Hare Krishna *maha-mantraet* dagligt og afholde sig fra utilladt sex, beruselsesmidler, kødspisning og spil. Gennem *bhajana-kriya* opnår man frihed fra det materialistiske livs besmittelse. Man tager ikke længere på restaurant eller hotel for at smage såkaldte velsmagende retter af kød og løg, ej heller bryder man sig om at ryge eller drikke te eller kaffe. Ikke alene afholder man sig fra utilladt sex, men man undgår sex fuldstændigt. Ej heller er man interesseret i at spille sin tid med spekulation og spil. På denne måde kan man forstå, at man bliver rensset for uønskede ting (*anartha-nivrtti*). Ordet *anartha* refererer til uønskede ting. *Anarthaer* tilintetgøres, når man bliver knyttet til Krishnabevidsthedsbevægelsen.

Når en person befries fra uønskede ting, bliver han forankret i at gøre sine Krishnabevidste aktiviteter. Han bliver endog knyttet til sådanne aktiviteter og oplever ekstase ved at gøre hengiven tjeneste. Det kaldes *bhava*, den indledende vækkelse af den slumrende kærlighed til Guddommen. Således bliver den betingede sjæl befriet fra den materielle eksistens og taber interessen for den kropslige livsopfattelse inklusive alle former for materiel velstand, materiel kundskab og alle former for materiel tiltrækning. På dette tidspunkt kan man forstå, hvem der er Guddommens Højeste Personlighed, og hvad Hans *maya* er.

Selv om *maya* kan være til stede, kan det ikke forstyrre en hengiven, når han først har nået *bhava*-stadiet. Det skyldes, at en hengiven kan se *mayas* virkelige position. *Maya* betyder forglemelse af Krishna, og forglemmelse af Krishna og Krishnabevidsthed står side om side ligesom lys og skygge. Hvis man forbliver i skyggen, kan man ikke nyde de faciliteter, der tilbydes af lyset, og hvis man forbliver i lyset, kan man ikke blive forstyrret af mørket eller skyggen. Ved at engagere sig i Krishnabevidsthed bliver man gradvist befriet og forbliver i lyset. Man kommer endog ikke engang i berøring med mørket. Som det bekræftes i *Caitanya-caritamṛta* (*Madhya* 22.31):

*kṛsna – surya-sama; maya haya andhakara
yahan kṛsna, tahan nahi mayara adhikara*

“Krishna sammenlignes med solskin, og *maya* sammenlignes med mørke. Hvor der er solskin, kan der ikke være mørke. Så snart man engagerer sig i Krishnabevidsthed, vil illusionens mørke, den ydre energis indflydelse, omgående forsvinde.

TEKST 8

*tan-nama-rupa-caritadi-sukirtananu-
smṛtyoh kramena rasana-manasi niyojya
tisthan vraje tad-anuragi-jananugami
kalam nayed akhilaṁ ity upadesa-saram*

OVERSÆTTELSE

Essensen af alle råd er, at man bør udnytte sin fulde tid – 24 timer i døgnet – til ordentligt at synge eller fremsige og huske Herrens guddommelige navn, transcendentale form, kvaliteter og evige lege og derved gradvist engagere sin tunge og sit sind. På denne måde bør man bo i Vraja (Goloka Vrindavana-dharma) og tjene Krishna under hengivnes vejledning. Man bør følge i fodsporene på Herrens elskede hengivne, der er dybt knyttede til Hans hengivne tjeneste.

BETYDNING

Da sindet både kan være vores fjende og vores ven, må man træne sindet til at blive sin ven. Krishnabevidsthedsbevægelsen er specielt beregnet til at træne sindet til altid at være enga-

geret i Krishnas anliggender. Sindet indeholder hundreder og tusinder af indtryk ikke alene fra dette liv, men fra mange, mange tidligere liv. Disse indtryk kommer undertiden i kontakt med hinanden og frembringer modsætningsfyldte billeder. På denne måde kan sindets funktion blive til fare for en betinget sjæl. Psykologistuderende kender til sindets forskellige psykologiske forandringer. I *Bhagavad-gīta* (8.6) står der:

*yam yam vapi smaran bhavam
tyajaty ante kalevaram
tam tam evaiti kaunteya
sada tad-bhava-bhavitah*

“Ligegyldigt hvilken tilstand man husker, når man forlader sin krop, opnår man med sikkerhed den tilstand, O Kuntis søn.”

I dødsøjeblikket skaber det levende væsens sind og intelligens den subtile form af en bestemt kropsform til næste liv. Hvis sindet pludselig tænker på noget, der ikke er særlig godt, er man nødt til at tage en tilsvarende fødsel i næste liv. Hvis man på den anden side kan tænke på Krishna i dødsøjeblikket, kan man blive overført til den åndelige verden, Goloka Vrindavana. Denne sjælevandringsproces er særdeles subtil, og derfor råder Srila Rupa Gosvami de hengivne til at træne deres sind på en sådan måde, at de vil være ude af stand til at huske på andet end Krishna. Ligeledes bør tungen trænes til kun at tale om Krishna og udelukkende smage *Krishna-prasada*. Srila Rupa Gosvami tilråder endvidere, *tisthan vraje*: Man bør bo i Vrindavana eller en hvilken som helst del af Vrajabhumi. Vrajabhumi, Vrindavanas opland, antages at være 84 krosæer i udstrækning. En krosa er lig med fem kvadratkilometer. Når man gør Vrindavana til sin bopæl, bør man dér søge beskyttelse hos en avanceret hengiven. På denne måde bør man altid tænke på Krishna og Hans lege. Det belyses yderligere af Srila Rupa Gosvami i hans *Bhakti-rasamṛta-sindhu* (1.2.294):

*kṛsnam smaran janam casya
preṣṭham nija-samihitam
tat-tat-katha-ratas casau
kuryad vasam vraje sada*

“En hengiven bør altid bo i Vrajas transcendentale land og altid engagere sig i *kṛsnam*

smaran janam casya prestham, ihukommelsen af Sri Krishna og Hans elskede omgangsfæller. Ved at følge i fodsporene på sådanne omgangsfæller og ved at underlægge sig deres evige vejledning kan man udvikle et stærkt ønske om at tjene Guddommens Højeste Personlighed.”

Igen angiver Srila Rupa Gosvami i *Bhakti-rasamrta-sindhu* (1.2.295):

*seva sadhaka-rupena
siddha-rupena catra hi
tad-bhava-lipsuna karya
vraja-lokanusaratah*

“I Vrajas transcendentale land (Vraja-dhama) skal man tjene den Højeste Herre, Sri Krishna, med en følelse, der ligner den, Hans omgangsfæller besidder, og man bør underlægge sig direkte vejledning fra en bestemt af Krishnas omgangsfæller og følge i dennes fodspor. Denne metode er anvendelig både på *sadhana*-stadiet (åndelig praksis, mens man endnu er materielt bundet) og på *sadhya*-stadiet (Gudserkendelse), når man er en *siddha-purusa*, en åndeligt fuldkommen sjæl.”

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura har givet følgende kommentar til dette vers: “Den, der endnu ikke har udviklet interesse for Krishna-bevidsthed, bør opgive alle materielle motiver og træne sit sind ved at følge de progressive regulative principper som at synge om og huske på Krishna og Hans navn, form, kvaliteter, lege osv. På denne måde bør man efter at have udviklet sin smag for sådanne ting forsøge at bo i Vrindavana og tilbringe sin tid med konstant at huske Krishnas navn, berømmelse, lege og kvaliteter under vejledning og beskyttelse af en kyndig hengiven. Dette er essensen af alle instruktioner om kultivering af hengiven tjeneste.

På begynderstadiet bør man altid engagere sig i at høre *Krishna-katha*. Det kaldes *sravana-dasa*, stadiet, hvor man hører. Ved konstant at høre Krishnas transcendentale hellige navn og høre om Hans transcendentale form, kvaliteter og lege, kan man nå til stadiet af accept, der kaldes *varana-dasa*. Når man når dette stadie, bliver man knyttet til at høre *Krishna-katha*. Når man er i stand til at synge i ekstase, opnår man stadiet af *smaranavastha*, ihukommelsens stadie. De

fem trin, som den progressive *Krishna-smarana* består af, er erindring, absorbering, meditation, konstant ihukommelse og trance. I begyndelsen kan ihukommelsen af Krishna blive afbrudt med mellemrum, men senere fortsætter ihukommelsen uafbrudt. Når ihukommelsen er uden afbrydelser, bliver den koncentreret og kaldes meditation. Når meditationen ekspanderer og bliver konstant, kaldes dette *anusmrti*. Gennem uafbrudt og uophørlig *anusmrti* kommer man til stadiet af *samadhi*, åndelig trance. Efter at *smarana-dasa* eller *samadhi* er blevet fuldt udviklet, kommer sjælen til at forstå sin oprindelige naturlige position. På det tidspunkt kan man klart og tydeligt forstå sit evige forhold til Krishna. Dette kaldes *sampatti-dasa*, livets fuldkommengørelse.

Caitanya-caritamrta råder begyndere til at opgive alle slags motiverede ønsker og blot engagere sig i Herrens regulative hengivne tjeneste ifølge skrifternes vejledninger. På denne måde kan en begynder gradvist udvikle tilknytning til Krishnas navn, berømmelse, form, kvaliteter osv. Når man har udviklet en sådan tilknytning, kan man helt spontant tjene Krishnas lotusfødder endda uden at følge de regulative principper. Dette stadie kaldes *raga-bhakti*, hengiven tjeneste i spontan kærlighed. På dette stadie kan den hengivne følge i fodsporene på en af Krishnas evige ledsagere i Vrindavana. Det kaldes *raganuga-bhakti*. *Raganuga-bhakti*, spontan hengiven tjeneste, kan udøves i *santa-rasa*, når man trakter efter at blive som Krishnas køer eller som stokken eller fløjten i Krishnas hånd eller blomsterne omkring Krishnas hals. I *clasya-rasa* følger man i fodsporene på tjenerne som Citraka, Patraka eller Raktaka. I den venskabelige *sakhya-rasa* kan man blive en ven ligesom Baladeva, Sridama eller Sudama. I *vatsalya-rasa*, der er karakteriseret af forældrefølelse, kan man blive som Nanda Maharaja og Yasoda, og i *madhurya-rasa*, der er karakteriseret af ægteskabelig kærlighed, kan man blive ligesom Srimati Radharani eller Hendes veninder såsom Lalita og hendes tjenerinder (*manjarier*) som Rupa og Rati. Det er essensen af alle instruktioner om hengiven tjeneste. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

ULTADANGA JUNCTION ROAD 1

Af Puridasa Dasa

Næppe alle Hare Krishna-hengivne er bekendte med den nuværende adresse, men de fleste kender husets gamle adresse: *Ultadanga Junction Road 1 i Kolkata (Calcutta)*. Det var stedet, hvor Prabhupada første gang i 1922 mødte sin åndelige mester, *Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati*, og har således stor historisk og åndelig betydning for ISKCON og dens forgænger, *Sri Gaudiya Math*. Inden for de seneste ti år har hengivne i ISKCON erhvervet og restaureret huset og åbnet det for offentligheden. For fuldt ud at kunne værdsætte ISKCON er det nødvendigt at forstå vores historie. *Ultadanga Junction Road* er en vigtig brik i den historie.

ISKCON's rødder

ISKCON er den moderne version af den oprindelige *sankirtana*-bevægelse, der blev lanceret af Sri Caitanya Mahaprabhu i Bengalen for omkring 500 år siden. *Sankirtana*-bevægelsen har til formål at udbrede fælles-sangen af Herrens hellige navne.

Ud fra mange forudsigelser i forskellige skrifter kan vi konkludere, at Herren Krishna Selv kom som Herren Caitanya Mahaprabhu og spredte *sankirtana* over hele Indien. Men det mest bemærkelsesværdige er, at Han forudsagde, at *sankirtana* ville sprede sig til hver eneste by og landsby i verden.

I næsten et århundrede efter Herren Caitanyas bortgang fra denne verden blev *sankirtana*-bevægelsen med succes ledet af en gruppe yderst lærde og åndeligt avancerede helgener. De berigede Mahaprabhus lære gennem deres utrættelige filosofiske, skriftlige, kommenterende og historiske værker samt gennem det enestående eksempel

i deres egen praksis.

Men kort efter dem aftog den brede udbredelse af Krishnabevidsthed drastisk. I deres sted kom der følelsesstyrede mennesker, der tilsidesatte selv grundlæggende moralske standarder, imens de hævdede at være tilhængere af Sri Caitanya Mahaprabhu. Hans rene lære blev kun praktiseret af enkelte

isolerede helgener og var praktisk taget usynlig for den brede befolkning. Denne situation fortsatte i næsten 250 år indtil fremkomsten af *Srila Bhaktivinoda Thakura* (1838–1914).

Srila Bhaktivinoda Thakura

Srila Bhaktivinoda Thakura var en højtuddannet bengalsk lærd. Af profession var han vicemagistrat under det britiske imperium, og i sit indre var han en revolutionær *vaisnava*, en ren hengiven af Herren Krishna.

Efter tidlig åndelig søgen og studier blev *Srila Bhaktivinoda Thakura* overbevist om, at Sri Caitanya Mahaprabhus lære er den mest ophøjede, der findes noget sted i verden. Han

fanndt den filosofisk uovervindelig, fuldstændig tilfredsstillende for hjertet, i overensstemmelse med alle åbenbarede vediske skrifter, og selv om den er meget ophøjet, er den tilgængelig og relevant for selv begyndere i åndeligt liv, for de hengivne praksisser, den foreskriver, kan udføres med lethed og glæde af alle mennesker uanset social status.

Srila Bhaktivinoda Thakura skrev utrætteligt og udgav mange bøger. Han genopdagede mange af stederne, der var forbundet med Sri Caitanya Mahaprabhus aktiviteter. Han korresponderede med adskillige filosoffer, teologer, ledere, lærde og professorer i sin samtid. Han sendte bøger til universitetsbiblioteker i udlandet, og han forestillede sig en verdensomspændende bevægelse for Krishnabevidsthed, selv om han følte sig magtesløs til at udføre denne enorme opgave alene. Derfor bad han til Herren om en dygtig hjælper. Som svar på hans bønner blev der i 1874 født en usædvanlig søn til ham og hans hustru, Bhagavati Devi. De kaldte ham Bimala Prasad Dutta.

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura

Fra tidlig barndom viste forskellige hændelser, at Bimala Prasad ikke var en almindelig dreng, men en bemyndiget personlighed. Som han voksede op, udmærkede han sig både i åndelig og verdslig uddannelse. I 1905 aflagde Bimala Prasad som 31-årig et løfte om at recitere en milliard hellige navne på Herren (ved at sige Hare Krishna *maha-mantraet* på perler), før han begyndte sit missionsarbejde. Det tog ham ni år at fuldføre dette løfte.

I 1914 gik Srila Bhaktivinoda Thakura bort. I 1918 accepterede Bimala Prasad *sannyasa*, den forsagende livsorden, for at udføre den enorme mission, som hans far havde efterladt. Han blev kendt som Bhaktisiddhanta Sarasvati Gosvami Maharaja.

Srila Bhaktivinoda Thakura havde nået mange mennesker og haft stor indflydelse, men han grundlagde ikke en institution. Srila

Bhaktisiddhanta Sarasvati forstod, at det ikke er muligt for én eller få hengivne at udbrede Krishnabevidsthed over hele verden i hver by og landsby. Det kræver snarere en organiseret indsats fra mange mennesker over en længere periode. Derfor grundlagde Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati på selve dagen for sin *sannyasa*-accept Sri Caitanya Math i Mayapur i Vestbengalen, fødestedet for Sri Caitanya Mahaprabhu.

Begyndelsen på Ultadanga Junction Road 1

Samtidig følte han behovet for at prædike i Calcutta. På den tid var Mayapur afsides og omgivet af jungle, mens Calcutta var en moderne storby, der var fuld af kulturel og intellektuel vitalitet. Sammen med sine to hoveddisciple, Kunjabihari Vidyabhusana og Ananta Vasudeva, søgte Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati efter en passende bygning. Deres søgen endte til sidst ved Ultadanga Junction Road 1 midt i byen. Det var et hus få gader syd for Kunjabihari Prabhus hjem, og Srila Sarasvati Thakura opholdt sig der under sine besøg i Calcutta.

Kunjabihari Prabhu lejede ejendommen for 50 rupier om måneden, hvilket på den tid var et betydeligt beløb. Lejen blev i begyndelsen fuldt ud betalt af Kunjabihari Prabhu fra hans beskedne løn som postkontoransat i det britiske styre. Da det senere blev vanskeligt for ham at betale hele lejen, blev der lavet en ordning, hvor tre hengivne familier boede i stueetagen for 25 rupier, mens de resterende 25 rupier blev betalt af Kunjabihari Prabhu.

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati boede i et enkelt værelse ved siden af den åbne terrasse, hvor han holdt foredrag. Snart blev bygningen kendt blandt hans tilhængere som Bhaktivinoda Asan (Bhaktivinodas sted) og blev centrum for en spirende prædikebevægelse.

Bhaktivinoda Asan (1918–1930)

Fra begyndelsen var Bhaktivinoda Asan hovedbasen for Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati

Thakuras prædikearbejde. I løbet af sine tolv år der etablerede han flere store og små tempel i forskellige dele af Indien og Bangladesh.

Den 6. september 1920 installerede han på Sri Krishna Janmastami en stor Deitet af Caitanya Mahaprabhu samt mindre Deiteter af Radha-Krishna, som han navngav Sri-Sri Gandharvika-Giridhari. Fra den dag blev Sri Bhaktivinoda Asan formelt kendt som Sri Gaudiya Math.

Da stedet blev Sri Gaudiya Math, flyttede de tre familier, som boede der, til andre steder. Mange internationale lærere, religiøse personer, politikere, konger, velhavende jordejere fra forskellige stater og andre indflydelsesrige personer mødte Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura dér.

I juni 1927 blev Srila Bhaktivinodas bengalske tidsskrift *Sri Sajjana-Tosani* første gang udgivet på engelsk dér under navnet *The Harmonist*. De engelsksprogede dagblade i Kolkata, *Amrita Bazar Patrika* og *The Bengalee*, dækkede regelmæssigt Sri Gaudiya Maths aktiviteter i deres publikationer.

I Bhaktivinoda Asan mødte Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura mange unge mænd, som senere blev hans fremtrædende og ledende disciple. Deres åndelige rejse begyndte således dér. Bhaktivinoda Asan var hovedkvarter for Sri Gaudiya Math, indtil et nyt tempel blev bygget i Bagbazar-distriktet i Calcutta.

Et meget særligt møde i 1922

Blandt alle Srila Bhaktisiddhanta Sarasvatis møder med gæster er ét særligt vigtigt for ISKCON's medlemmer og faktisk for hele verden. Det var hans møde med Abhay Charan De, som senere blev kendt som Srila A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, grundlægger (*acarya*) af Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed.

En aften i 1922 mødte Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura denne entusiastiske unge mand, Abhay Charan De, som i begyndelsen var tilbageholdende med at komme og næ-

sten måtte bringes dertil med magt af sin ven Narendranath Mullik. Ved deres allerførste møde på terrassen i Bhaktivinoda Asan modtog den unge Abhay Charan De en profetisk instruktion fra sin åndelige mester:

“I er uddannede unge mænd. Hvorfor prædiker I ikke Herren Caitanya Mahaprabhus budskab over hele verden?”

Denne ene instruktion ændrede hele retningen i Srila Prabhupadas liv. Han blev indviet af Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati i 1933, accepterede *vanaprastha* (tilbagetrukket liv) i 1954 og *sannyasa* (forsagelsesliv) i 1959. Til sidst ankom han i 1965, 69 år gammel, til New York City, og efter et års indsats grundlagde han ISKCON i 1966.

Gennem ISKCON udbredes Krishnabevidsthed nu kraftfuldt over hele verden og opfylder dermed forudsigelsen fra Herren Sri Caitanya Mahaprabhu. Hele ISKCON's udvikling er frugten af det frø af instruktion, der blev sået i den unge Abhay Charan Des hjerte i Bhaktivinoda Asan. Derfor kan stedet betragtes som ISKCON's åndelige fødested.

Den senere historie

Den 5. oktober 1930 fandt en stor installationsceremoni af Deiteter sted i Gaudiya Maths nybyggede, monumentale tempel i Bagbazar-distriktet i Calcutta. Netaji Subhas Chandra Bose, som på det tidspunkt var borgmester i byen, var en af de inviterede gæster.

Efter at Bagbazar Gaudiya Math blev taget i brug, flyttede Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura og hans tilhængere dertil. Det lejede hus på Ultadanga Junction Road 1 tilhørte en Deitet ved navn Sridhara Thakurajiu. Ifølge indisk lov kan Deiteter eje ejendom. Forvalterne af Sridhara Thakurajiu udlejede bygningen til tre lejere, og deres efterkommere blev boende i mange år og passede dermed på ejendommen.

De fleste af de oprindelige bygninger omkring Bhaktivinoda Asan blev gradvist revet ned og erstattet af nye, men ved Krishnas ufattelige arrangement forblev Bhaktivinoda

Asan intakt, selv om adressen blev ændret. I stedet for Ultadanga Junction Road hedder stedet nu Gauri Bari Lane, et navn, der stammer fra "Gaudiya Bari" eller "Gaudiya vaisnavas' bolig".

ISKCON's involvering

I 2003 besøgte to entusiastiske hengivne fra ISKCON's Padayatra ("gående pilgrimsrejse") de steder i Kolkata, hvor Srila Prabhupadas livsaktiviteter havde fundet sted. Indtil da var denne bygning aldrig blevet identificeret eller besøgt af ISKCON-hengivne. Efter en stor indsats med hjælp fra en *sannyasi* fra Gaudiya Math og gamle billeder af Gaudiya Math lykkedes det dem at identificere bygningen.

De tog en af de få nulevende disciple af Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura, Lalita Manjari Devi Dasi, med i bil dertil, og hun identificerede med absolut sikkerhed terrassen og boligkvartererne, hvor Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura havde opholdt sig. Hele terrassen var dækket af naturligt voksende *tulasi*-planter.

Da de hengivne glade var på vej væk, fik de at vide, at bygningen var blevet solgt til en udvikler og muligvis ville blive revet ned inden for en uge. De skyndte sig til ISKCON Kolkata og fortalte de hengivne der alt, hvad de havde fundet ud af.

ISKCON Kolkata blev involveret, og gennem en ihærdig indsats overbeviste de udvikleren om husets historiske betydning, hvorefter han annullerede sin plan om nedrivning.

I 2008 overtog ISKCON officielt huset fra Sridhara Thakurajiu Trust. Nogle lejere boede stadig der, men i 2018 kom bygningen efter ti års vedholdende indsats fuldt ud under ISKCON. Lejerne fik en rimelig compensation og alternative boliger. På dette tidspunkt havde huset også fået status som national kulturarv.

Genoprettet til sin oprindelige glans

Efter at ejendommen kom i ISKCON's besiddelse, begyndte et omfattende restaureringsarbejde, der blev udført på en måde, så hver

del af bygningen kunne bevares, som den var på Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras tid. Selv de materialer og teknikker, der blev brugt for hundrede år siden, blev anvendt for at bevare alt i sin oprindelige form.

Til sidst blev det renoverede Bhaktivinoda Asan åbnet for det verdensomspændende fællesskab af hengivne den 21. februar 2022 på Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras 148-års fødselsdag og 100 år efter det glørværdige møde mellem Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati og hans kære discipel Srila Prabhupada.

Senere den 1. september samme år, årsdagen for fremkomsten af Sita Thakurani (gemalinde til Advaita Acarya Prabhu), blev *pratibhu-vigrahaer* (repræsentative Deiteter) af de oprindelige Deiteter af Gandharvika-Giridhari installeret.

Bhaktivinoda Asan fungerer i dag som et outreach-center for ISKCON Kolkata. Det har modtaget stor anerkendelse fra besøgende hengivne fra hele verden for sin fortryllende atmosfære, udsøgte interiør, imponerende bevaring og levende fremstilling af sin historie. Som en besøgende hengiven sagde: "Det er en åndelig tidsmaskine."

Fra Back to Godhead 59-03 2025. Artiklens forfatter Puridasa Dasa, discipel af HH Bhakti Caru Swami, kom til Krishnabevidsthed i 2012, det samme år, hvor han også blev færdig med sin ingeniøruddannelse. I 2016 blev han fuldtidsmedlem af ISKCON's Radha-Govinda-tempel i Kolkata. Han underviser unge i Krishnabevidsthed, tjener som pujari (tempelpræst) og leder et bhakti-sastri-kursus.

Artiklen har hentet oplysninger fra bl.a. Sri Bhaktisiddhanta Vaibhava af Bhakti Vikasa Swami, Srila Prabhupada-lilamrta af Satsvarupa dasa Gosvami, forskningsarbejdet udført af Sundara Gopala Dasa ved Bhaktivedanta Research Centre i Kolkata samt erindringer fra Krishnananda Dasa fra India Padayatra-teamet og Ananga Mohana Dasa og Radharamana Dasa fra ISKCON Kolkata.

HVAD SKAL BØRN LÆSE?

KRISHNAS BØRN I SKOLE

af Sri Rama Dasa (Oversat af Jesper Frydenlund)

Fra Back to Godhead, 25-05-1991.

Forældre skriver ofte og beder om råd om læsestof til deres børn. De ønsker at eksponere deres børn for så meget Krishnabevidsthed som muligt (og samtidig begrænse deres eksponering for materialisme), men støder i processen på flere praktiske problemer og udfordringer, især: 1) Der er mangel på gode Krishnabevidste bøger til børn, og 2) mange børn læser næsten hvad som helst, de kan få fingrene i.

Derfor spekulerer forældre på, hvad de kan gøre for at sikre, at deres børns læsning fremmer Krishnabevidsthed. Hvordan kan vi give rimelig vejledning uden at være kvælende? Og måske endnu vigtigere: Hvordan kan vi lære vores børn god og sund dømmekraft, når de læser?

Med dømmekraft sigter jeg til at gå tilstrækkeligt i dybden med noget til at forstå, hvordan det vil påvirke ens tænkning og liv. Jeg mener at gå ud over den overfladiske tankegang, som det moderne samfund trækker ned over os, en tankegang, hvor de fleste problemer kan løses inden for de 30 minutter af et gennemsnitligt tv-program, hvor det at købe legetøj kan give ægte tilfredsstillelse, hvor der ikke er noget rigtigt eller forkert, hvor ingen kender den Absolutte Sandhed, og hvor det bedste, vi kan gøre, er at skabe vores egen virkelighed.

Da de fleste af vores børn udsættes hundredvis af gange dagligt for den fulde styrke af virksomheders markedsføring og politiske og sociale agenda, både direkte og mere subtilt, må vi lære dem at skelne mellem det overfladiske og forenklede og det substantielle.

Det første skridt til at sikre, at ens barn læser de rette bøger, er følgende. Før man giver sit barn en bog, så læs den selv. Alt for ofte har jeg set forældre og lærere lader børnene løbe

frit rundt på biblioteket og vælge, hvad der tiltaler dem, uden at være klar over, at mange tilsyneladende uskyldige bøger undergraver de værdier, de forsøger at lære dem derhjemme eller i skolen.

Her er nogle punkter at overveje, når man vurderer en bog:

- 1. Tema.** Historier er naturligvis til for at være underholdende. Men de fleste historier formidler også noget, selv om forfatteren måske ikke direkte siger hvad. Handlingen, personerne, konflikterne og udfaldet understøtter som regel én overordnet idé, ofte af filosofisk eller moralsk karakter. Dette tema er bogens kerne. Forældre bør afklare, om en bogs tema er foreneligt med et Gudscentreret, Krishnabevidst livssyn.
- 2. Helte.** Børn identificerer sig naturligt med heltene eller hovedkaraktererne i en historie. Når man ser på en bog, bør man spørge sig selv: "Vil du være tilfreds med at se dine børn vokse op og efterligne disse personers egenskaber?" Man vil sjældent finde personer, der ligner hengivne særlig meget. Men man kan i det mindste kigge efter dem, der udviser god moralsk opførsel, værdsættelse af Gud og Hans repræsentanter, respekt for autoriteter osv.
- 3. Moral.** Det bedste, vi kan forvente af mange bøger, er, at de lærer børn at opføre sig moralsk. Se efter bøger, der viser en klar fornemmelse af rigtigt og forkert, som i sidste ende har sine rødder i Guds love. Undgå bøger, der fremmer "situationsetik", hvor der ikke findes noget absolut rigtigt eller forkert,

og hvor hver enkelt må finde sine egne moralske standarder i enhver situation.

4. **Det gode og det onde.** I den vediske opfattelse af drama bør et værk have en lykkelig slutning, hvor det gode belønnes, og det onde straffes. Dette efterlader læseren med en følelse af tilfredshed og tillid til livets formål. Bøger uden lykkelige slutninger efterlader ofte børn med en tom følelse og får dem til at spekulere på, om der overhovedet findes orden og retfærdighed i livet.
5. **Visdom.** Udviser bogen respekt for viden og visdom? Omtaler og behandler den åndeligt orienterede personer positivt eller som "naive sentimentaler"?
6. **Syn på Gud.** Fremstiller forfatteren Gud som upersonlig, enten direkte eller indirekte? Antyder han eller hun, at Gud måske ikke findes, eller at hvis Han findes, har Han ingen indflydelse på verdens gang? Sætter bogen lighedstegn mellem at tjene mennesker og at tjene Gud? Vi har brug for bøger, der går skridtet videre end det.
7. **Syn på religion.** Hvad er forfatterens holdning til religion? Forfattere fra det attende og nittende år hundrede fremstillede ofte religion i et negativt lys. De forsøgte at afsløre religiøse institutioner, der var præget af korrupsion og tåbelighed samt følelsesstyrede tilhængere,

der lod sig udnytte i åndelighedens navn.

8. **Humanisme.** Humanisme gennemsyrrer det moderne samfund. Det er så integreret en del af vestlig uddannelse, at vi måske ikke genkender det, selv når det er allermost åbenlyst.

Groft sagt betyder humanisme troen på, at menneskets intellekt er tilstrækkeligt til at løse alle problemer, både for individet og samfundet. Mennesket kan opnå alt, hvad det sætter sig for. Humanisme ophøjer menneskets formodede overlegenhed over naturen og ser bort fra Guds vilje og indflydelse. Den gør mennesket til målestokken for alting.

Hvis en bog er fortaler for humanisme, bør man undgå den.

Sammenfattende bør det afgørende spørgsmål være: "Hvilken gavn vil mit barn få af at læse denne bog?" Fremhæver den åndelige værdier, eller giver den god moralsk vejledning? Er det velskrevet litteratur? Tilbyder den nyttig viden eller idéer? Understøtter den Krishnabevidste principper eller værdier?

Skoler bør tage vurderingsprocessen et skridt videre. Som nævnt ovenfor må vi lære vores børn selv at vurdere bøger – at se ud over det overfladiske og selv bedømme værdien af det, de læser, hører og ser. 🌸

MADHURYA KADAMBINI, 2

af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura

Her fortsætter oversættelsen af 1600-tals klassikeren *Madhurya Kadambini* af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura. Vi er stadig i den 'Første bygge af nektar', der afslører den suveræne natur af *bhakti*.

Tekst 5a

Sreyah-srtim bhaktim udasya te vibho: "O Herre, hengiven tjeneste til dig er den bedste vej til selvrealisering. De, der opgiver denne vej for at kultivere *jnana*, vil blot belønnes med hårdt arbejde, lidelser og vanskeligheder og ikke opnå det ønskede resultat, ligesom en person, der tærsker tomme skaller, kun belønnes med hårdt arbejde, men ingen ris." (*Srimad-Bhagavatam* 10.14.4)

Ko vartha apto 'bhajatam sva-dharmatah: "Selv ved fuldt ud at engagere sig i sine foreskrevne beskæftigelsesmæssige pligter, opnår man ingenting, hvis en sådan beskæftigelse er blottet for *bhagavad-bhakti*." (*Srimad-Bhagavatam* 1.5.17)

Pureha bhuman bahavo 'pi yoginah: "O almægtige Herre, i fortiden overdrog mange *yogier* i denne verden, når de var ude af stand til at opnå Dig gennem *yogaens* vej, omsider alle deres bestræbelser til Dig. Som resultat opnåede de *bhakti*, der kendetegnes af at høre og tale om Dig. De kom derfor til at forstå Dig og opnåede det højeste mål i form af *samipyā* eller være situeret nær Dig." (*Srimad-Bhagavatam* 10.14.5)

Igennem sådanne skriftlige udsagn er det åbenlyst, at *bhakti* er, hvad man med sikkerhed vender sig til for at opnå de opskattede frugter af *karma*, *yoga*, *jnana* osv.

Tekst 5b

Ikke engang i ens vildeste drømme afhænger *bhakti* af *karma*, *yoga*, *jnana* osv. for at skænke sin egen frugt, nemlig *prema*.

Men *na jnanam na ca vairagyam, prayah sreyo bhaved iha*: "For en person, der er ud-

styret med *bhakti* til Mig, anses kultiveringen af viden og forsagelse ikke for at være midlet til at opnå den højeste fuldkommenhed i denne verden." (*Srimad-Bhagavatam* 11.20.31)

Ydermere siger Sri Bhagavan, *dharman samtyajya yah sarvan, mam bhajet sa ca sattamah*: "Den, der har opgivet al *dharma* (almindelige religiøse pligter) og udelukkende udfører *bhajana* til Mig, anses for at være det bedste af alle levende væsener." (*Srimad-Bhagavatam* 11.11.32)

Udsagn som disse etablerer helt sikkert *bhaktis* uafhængighed af alting i enhver henseende. Ikke blot dette, men selv når hun skænker frugterne af praktisering af *jnana*, *karma*, *yoga* osv., er hun ikke i mindste grad afhængig af dem for at gøre det. Med andre ord skænker hun personligt frugterne af sådanne praksisser uden deres hjælp. Bevis på dette findes i *Srimad-Bhagavatam* (11.20.32–33):

yat karmabhir yat tapasa / jnana-vairagyatas ca yat sarvam mad bhakti-yogena / mad bhakto labhate 'njasa

"Uanset hvilke frugter, der kan opnås gennem lykkevarslen praksisser som frugtstræbende aktiviteter (*karma*), askese (*tapasya*), viden (*jnana*) og forsagelse (*vairagya*), opnår Mine hengivne let disse ved blot at udføre *bhakti-yoga* til Mig."

Tekst 5c

"For en person, der er uden *bhakti*, er hans høje fødsel, skriftlige lærdom, udtalelser af *mantraer* og askese ligesom pyntede lig. De er værdiløse. Sådanne ydre praktiseringer

gøres kun for at glæde almindelige menneskers sind.” (*Hari-bhakti-sudhodaya* 3.11) Selv om alle disse ting udadtil kan tiltrække en uvidende persons opmærksomhed, kan de i virkeligheden ikke give nogen frugt. For at blive frugtbar eller fulde af liv skal de derfor underkaste sig den suverænt gloriose Bhakti-devi. Dette betyder, at uden *bhakti* er et menneskes fødsel i et højtstående dynasti, skriftlige viden, recitation af *mantraer*, askese osv. alle frugtesløse. Ligesom kroppen er underordnet livsluftene (*prana*), er *jnana*, *japa*, *tapa*, *yoga* osv. underordnede *bhakti*.

Tekst 5d

I udførelsen af *karma-yoga*, dvs. de forskellige ceremonielle aktiviteter, der er relaterede til *karma-kanda* (frugtstræbende vediske aktiviteter, der er rettet mod ens egen nydelse), er der forskellige krav om renhed af tid, sted, modtager, ingredienser, ceremonielle formaliteter osv. Dette ses specielt i *smṛti-sastraerne*, der er relaterede til sådanne aktiviteter. Men der er ingen sådanne reguleringer for *bhakti*: “O jæger, i udførelsen af *sri harinama-kirtana* er det ikke nødvendigt at tage stedet i betragtning. Selv hvis man har madrester i munden eller er i en uren tilstand, er *nama-kirtana* ikke forbudt.” (*Viṣṇu-dharmottara*).

Hvad mere er, er selv afhængighed af, hvad der normalt er forudsætninger såsom *śraddha* [tro], unødvendige i *bhakti*: “O bedste i Bhṛgu-dynastiet, hvis en person bare én gang ytrer Krishnas navn uden forseelse, uanset om det er med tro eller ligegyldighed, vil den fremsigelse redde ham fra den materielle tilværelses trældom.” (*Skanda Purana*)

Hvad mere kan jeg sige? I udførelsen af *bhakti* er selv ens personlige renselse uvedkommende. Uanset på hvilken måde det hellige navn udtales – tydeligt eller utydeligt – befrier dets ytring uden afbrydelse en person.

Tekst 5e

I modsætning dertil er både påbud og forbud såvel som betingelser for sted og tid

til stede i *karma-yoga*. At overtræde disse hensyn skaber alvorlige *anarthaer*. Som der står i skrifterne, hvis der under udførelsen af et *yajna* (offergaver til ilden) eller andre ritualer begås en fejl i udtalen af et bestemt *mantras* toneaccenter, rammer en sådan forkert udtale som et lynnedslag og styrter den af *yajnaet* begunstigede person i fordærvelse, ligesom Tvasta Rsis ukorrekte udtalelse af stavelserne *indra-satro*, mens han forsøgte at sige, “Må Indras fjender forøges,” gav det modsatte af det ønskede resultat.

Tekst 5f

På samme måde er det velkendt, at den, der søger tilflugt i *jnana-yoga*, afhænger af renhed i sindet. Uden renhed i sindet bærer *jnana-yoga* ingen frugt. Kun når sindet er rensed gennem *niskama-karma-yoga* (from handling, der er fri for frugtstræbende ønske), bliver man kvalificeret til at træde ind på *jnana-yogaens* vej. Derfor kan det ses, at *jnana-yoga* afhænger af *karma*. Ydermere kan det også ses, at *sastra* gentagne gange fordømmer enhver praktiserende, der tilfældigvis opfører sig bare en lille smule dårligt på *jnana-yogaens* vej, som en skamløs indtager af sit eget opkast. Der står i *sastra*, *sa vai vantasy apatrapah*: “Hvis en person opgiver *sannyasa-asramaen*, der er fuldkommenheden af *tri-varga* (religion, økonomisk udvikling og sansetilfredsstillelse), og igen går ind i husholderlivet, kaldes han en *vantasi*, en skamløs person, der spiser sit eget opkast.” (*Srimad-Bhagavatam* 7.15.36) Det ses i relevante skriftlige sammenhænge, at selv om Kamsa, Hiranyakasipu, Ravana og lignende var engagerede i kultivering af *jnana*, kritiseres de generelt, fordi de ikke besad selv en antydning af ægte *jnana*. *Sadhuer* accepterer ikke selv den mindste dårlige adfærd hos de praktiserende af *jnana*.

Tekst 5g

Det er tydeligt, at en person har adgang til *bhaktiens* vej, selv når han stadig har fejl såsom lyst og begær. Vi lærer fra *Srimad-*

Bhagavatam (10.33.39), *vikriditam vraja-vadhubhih*: "En person, der med fuld tro hører om og fortæller om den altgennemtrængende Sri Krishas transcendentale lege såsom Hans *rasa-lila* med Vrajas unge piger, opnår hurtigt transcendentale hengivenhed (*para-bhakti*) til Ham. Og når den person samtidig er sober eller med andre ord har kontrol over sine sanser, er han hurtigt i stand til at befri sig selv for lyst, der er hjertets sygdom."

I dette *sloka* refererer anvendelsen af endelsen *ktva* til ordet *pratilabhya*, der betyder "efter opnåelsen af *bhakti*." [I sanskritgrammatik] er dette et nonterminativt verbum. Den dybere betydning er, at selv mens hjertets sygdom, dvs. lyst osv., stadig er der, er man kvalificeret til at høre og tale om *rasa*-legene. Pointen er, at efter en sådan hørelse og fremsigelse dukker *para-bhakti* op i hjertet, og derved forjages hjertets sygdomme med lyst i spidsen for altid ved indflydelsen af den suverænt uafhængige *bhakti*.

Tekst 5h

Ydermere gælder, *api cet su-duracaro bhajate mam*: "Selv om lyst osv. sommetider vedvarer, og en person kan være ekstremt depraveret, mens han udfører *sadhana-bhajana*, er han afgjort stadig en *sadhu*, hvis Han udelukkende udfører *bhajana* til Mig." (*Bhagavad-gita* 9.30) Også *badhyamano 'pi mad-bhaktah*: "Selv hvis Min *bhakta* er tiltrukket af sanseobjekter på grund af ubeherskede sanser, overvældes han aldrig af disse objekter på grund af overmagten fra *bhakti*." (*Srimad-Bhagavatam* 11.14.18)

Ifølge disse og andre skriftlige beviser ser vi ikke så meget som den mindste antydning af kritik af *bhaktaerne*, selv når *bhaktaer* forbliver i en depraveret tilstand.

Tekst 5i

Visnus budbringere (Visnudutaerne) er fuldstændigt velbevandrede i *tattva*. I sammenligning med Yamadutaerne tager de ikke fejl, når de fastslår, hvad der er virkeligt og

uvirkeligt. Hvad de bestemmer sig for, er således sandheden. De fastslog derfor Ajamilas status som en *bhakta*: "Selv om han forblev en mand af depraveret karakter, ytrede han af kærlighed til sin søn navnet Narayana, omend som henvisning til sin egen søn." Således afslører sådanne ytringer, selv om de blot er en skygge (*abhasa*) af Bhagavans navn, den berømmelige position af Ajamila og andre som ham som *bhaktaer*, der skal prises af alle.

Tekst 5j

Det accepteres derfor, at med hensyn til *karma*, *yoga* og andre veje er den praktiserendes mentale renhed og renheden af ingredienser, sted osv. afgørende for den vellykkede afslutning af praktiseringen, og enhver fejl, tankeløshed osv. i disse faktorer forhindrer opnåelsen af et godt resultat. Og selv hvis disse discipliner udføres perfekt, kan de aldrig give nogen frugt uden *bhakti*, for alene *bhakti* blæser liv i dem. Derfor kan det ses i enhver henseende, at discipliner som *karma*, *yoga* og *jnana* afhænger af *bhakti*.

Der er faktorer, der gør disse processer vellykkede, og der er faktorer, der hindrer dem. Disse processer er med andre ord ikke uafhængige i sig selv.

Tekst 5k

Kun en uvidende person hævder, at *jnana* aktiverer *bhakti*. Ja, *sastra* fastslår *bhaktis* suveræne fremtrædende position over selv *moksa*, der er det endelige mål med *jnana*.

Ifølge *Srimad-Bhagavatam* (5.6.18): "Sri Hari kan give *salokya-mukti* osv. til dem, der udfører *bhajana* til Ham, men Han giver ikke let *prema-bhakti-yoga*." Endvidere står der skrevet: "O store vismand, selv blandt hundredvis af millioner af fuldkommengjorte og befriede personligheder er det uhyre sjældent at finde selv én *bhakta*, der har viet sit liv til at tjene Sri Narayana, og hvis sind er helt klart og fredfyldt." (*Srimad-Bhagavatam* 6.14.5)

(Fortsættes side 17)

FREMKOMSTER OG BORTGANGE

SRI PARAMESVARA DASA THAKURA

Bortgang den 1.5

Paramesvara Dasa Thakura, også kendt som Paramesvara Thakura, var en fortrolig og konstant ledsager af Herren Nityananda Prabhu. I *Sri Caitanya-caritamrta, Adi-lila* 11.29 skriver Srila Krishnadasa Kaviraja, at enhver, der husker hans navn, med lethed opnår kærlighed til Krishna. Paramesvara

Dasa tjente også ydmygt Sri Jahnava Mata, Nityananda Prabhus hustru. Han ledsagede Deiteten af Srimati Radharani, som Jahnava Mata sendte til Govindaji i Vrindavana. I Krishna-lila er Paramesvara Dasa en af de tolv *gopalaer* (kohyrdedrenge), hvor hans navn er Arjuna.

SRI MADHAVENDRA PURI

Fremkomst den 1.5

Madhavendra Puri var åndelig mester for Isvara Puri, Caitanya Mahaprabhus åndelige mester. Han var også åndelig mester for mange andre store hengivne som Advaita Acarya, Nityananda Prabhu, Paramananda Puri osv. Han var den første i Brahma-Madhva-*sam-*

pradayaen, der udviste ekstatisk kærlighed til Krishna i adskillelse og siges derfor at være frøet, der senere spirede og blev til træet Caitanya Mahaprabhu. Et helt kapitel i *Sri Caitanya-caritamrta (Madhya-lila 4)* handler om Madhavendra Puris hengivne tjeneste.

SRINIVASA ACARYA

Bortgang den 1.5

Srinivasa Acarya var blandt de store hengivne i tiden umiddelbart efter Caitanya Mahaprabhu. Sammen med Narottama Dasa Thakura og Syamananda Pandita var han med i gruppen, der bragte de første bøger af de seks Gosvamier fra Vrindavana til Bengalen

og Orissa. Han omvendte Kong Birahambira til *vaisnava*-religionen og hjalp med at organisere den første Gaura Purnima-festival, der fejrede Herren Caitanyas fødselsdag, i Kheturi Gram. Sangen *Sad-goswamy-astakam*, en pris til Vrindavanas seks *Goswamier*, er skrevet af ham.

SRI RAMANANDA RAYA

Bortgang den 6.5

Herren Caitanya mødte Ramananda Raya på Sin tur til Sydindien på bredden af floden Godavari i byen Vidyanagara. Under deres ti dages møde diskuterede de alle de mest avancerede emner i Krishna-bevidsthed. Sri Caitanya Mahaprabhu stillede spørgsmål til Ramananda Raya og gav ham inspirationen til at svare dem på en måde, som ingen før havde besvaret dem. Samtalen imellem de to anses for at være kulminationen på al *Gaudiya-vaisnava*-filosofi. Srila Prabhupada behandler indgående samtalen i sin oversættelse

og kommentering af Srila Krishnadasa Kavirajas *Caitanya-caritamrta (Madhya-lila, kap. 8)*.

Efter deres møde forblev Ramananda Raya en livslang fortrolig ledsager af Caitanya Mahaprabhu. Han opgav sin position som Madras' guvernør og slog sig ned i Jagannatha Puri, hvor han levede sammen med Caitanya Mahaprabhu til Dennes bortgang.

Han anses for at være en inkarnation af gopien Lalitadevi såvel som af Arjuna.

(Fortsættes side 21)

HVAD ER TEGN PÅ HØJ BEGAVELSE UDEN AT TAGE EN IQ-TEST?

af Jahnu Dasa

Et menneske eller rettere sjælen har to kroppe: en fysisk krop og en psykisk krop eller sindet.

Sindet består af sind, intelligens og falsk ego. Den fysiske krop består af jord, vand, ild, luft og æter.

Sindet har tre funktioner – at tænke, føle og ville. Intelligensen har tre funktioner – at skelne, huske og tvivle. Det falske egos funktion er at få sjælen til at tro, at han er sin krop og sit sind.

Virkelig intelligens begynder, når man skelner mellem ånd (bevidsthed) og materie, eller når man lærer at skelne mellem sit virkelige selv på den ene side og kroppen og sindet på den anden.

Intelligens er ikke kun et spørgsmål om IQ. Det er i højere grad et spørgsmål om at kunne skelne mellem ånd og materie eller at kunne skelne mellem sig selv og sin krop og sit sind.

Hvis man anser sig selv for at være sin krop, kan man have nok så høj en IQ, men hvad angår viden om sit virkelige selv, er man mindre intelligent.

På samme måde er man at anse for mindre intelligent uanset ens IQ, når man er styret af sindets følelser. Intelligensen er over sindet, så når følelserne er stærkere end intelligensen, er man mindre intelligent. Når følelserne er stærkere end intelligensen, er intelligensen svag.

Krishna siger: "De aktive sanser er overordnede inaktivt stof; sindet er højere end sanserne; intelligensen er endnu højere end

sindet; og sjælen er højere end selv intelligensen." (Bg. 3.42)

Dette er alt sammen baseret på graden af åndelig viden snarere end på graden af ens IQ. Man kan med andre ord ikke være rigtig intelligent uden åndelig viden.

De fleste mennesker anser åndelig viden irrelevant for deres liv, men det er et spørgs-

mål om tilfredsstillelse. Uden åndelig viden kan man simpelthen ikke blive tilfreds i livet. Man vil altid være ulykkelig og frustreret. Uvidenhed ender altid i lidelse.

Derfor er vi i Hare Krishna så forhåbende på at udbrede åndelig

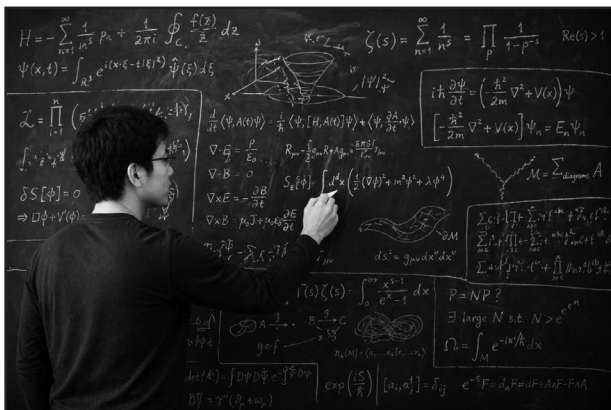
viden om Krishna. Vi udbreder ikke en tro. Vi udbreder videnskaben om sand lykke.

Krishna siger: "O lærde Uddhava, de, der fæstner deres bevidsthed på Mig, idet de opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, som umuligt kan opleves af dem, der er beskæftiget med sansetilfredsstillelse." (Srimad-Bhagavatam 11.14.12)

Selvrealisering vil sige at erkende sit selv hinsides kroppen og sindet. Selvet eller sjælen er den indre observant af kroppens og sindets funktioner.

Så længe sjælen identificerer sig selv med kroppen og dens kultur, vil der være lidelse involveret. Man kan naturligvis opleve sansetilfredsstillelse, men al sansenydelse vil uvægerligt ende i lidelse.

Sansenydelse kaldes materiel nydelse, altså nydelse, der stammer fra kroppen og sindet.

Målet med den menneskelige livsform er som sagt selvrealisering. Når man erkender sit virkelige selv, vil man automatisk blive lykkelig, for selvet eller sjælen er et fragment af Gud, og Gud består af evighed, viden og lykke. Så sjælen er en atomisk gnist af evighed, viden og lykke.

Når man forbinder sig med sit virkelige selv, sjælen, forbinder man sig derfor med evighed, viden og lykke.

Den åndelige metode, der er anvist i Vedaerne for denne tidsalder, er at recitere Guds navn. Ligesom man vasker sin krop med vand og sæbe, vasker man sindet med lyd.

I øjeblikket er sjælen dækket af otte materielle lag i form af kroppen og sindet. Det er som et spejl, der er dækket af støv. Når man vasker spejlet rent, kan man se sit sande selv, sjælen, og det opleves som ren lykke og viden. Sindet vaskes rent med lyden af Guds navn.

Sansenydelse er afhængig af kroppen, men den åndelige lykke, der kommer fra sjælen, er

ikke afhængig af noget materielt såsom kroppens udseende eller sindets situation. Sjælen er en partikel af evig viden og lykke.

Ved at recitere Guds navn vil man forbinde sig med sig selv og opleve sand lykke.

Som man kan se, er dette en usekterisk, universel metode, der går igen i alle religioner. I kirkens standardbøn står der: "Ære være dit navn." I Biblen står der et sted, at Guds navn skal forherliges fra solopgang til solnedgang.

*hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare
hare rama hare rama rama rama hare hare*

"Det ovenstående *mantra* på seksten ord og 32 stavelser er det eneste, der kan give beskyttelse mod Kali-yugas onde indflydelse. Efter at have gennemført alle Vedaerne finder vi ikke noget mere ophøjet i denne tidsalder end at recitere Hare Krishna-*mantraet*." (*Kali-santarana Upanishad*) 🌸

(Fortsat fra side 14)

I *sastra* støder man på talrige udtalelser som disse, der på afgørende vis etablerer *bhaktis* overhøjhed over *mukti*, den endelige frugt af *jnana*.

Tekst 5I

*indram eva pradhanikṛtya svayam
gunibhavatopendrena tam sarvatha pusnata sva-
kṛpalutvam eva yathabhijña-janesu pratyayate na tu
svapakarsas tathaiva jnanam pusnantiyas tat-tat-
prakarana-vakyesu tasya bhakter anugraha eva
sudhibhir anugamyata iti*

I ovenstående tekst erklæres *bhaktis* excellentes suverænitet. Hvorfor ser vi da, at i visse dele af *sastra* beskrives *jnana* som det primære? Det besvares nu med følgende analogi.

Tekst 6a

Bhaktya sanjataya bhaktya: "Bhakti opstår fra bhakti." Ifølge disse ord fra *Srimad-Bha-*

gavatam (11.3.31) er *prema-bhakti* frugten af [*sadhana*]-*bhakti*. *Prema* er kronjuvelen blandt alle åndelige opnåelser. Således er Bhagavans fortræffelige indre kraft, Bhaktidevi, allestedsnærværende, altbeherskende, altnærende, alttiltrækkende, suverænt uafhængig og selvmanifesterende, ligesom Herren Selv er det. Disse kvaliteter er kort blevet nævnt her.

Tekst 6b

Når det er sagt, kan vi forstå, hvis vi ser, at en person bibeholder den mindste tiltrækning til nogen anden proces end *bhakti*, at hans intelligens ikke er helt udviklet. Der står i *sastra*: "Bortset fra den, der ikke er et menneske, eller et tåbeligt dyr er der ingen, der ikke udfører kærlighedstjeneste til Sri Bhagavan." Disse og andre skriftlige udsagn antyder et levende væsens degradering selv efter, at det har fået en menneskelig fødsel. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

TIL GENEREL INFORMATION: B12

Følgende er hentet fra Dansk Vegetarisk Forenings hjemmeside. Selv om de fleste hengivne spiser en varieret og sund kost, sker det alligevel engang imellem, at nogle får konstateret lavt B12-niveau, så det er vigtigt at være opmærksom på.

Veganere og personer med et lavt indtag af animalske produkter skal tage tilskud med B12-vitamin.

Vitamin B12 (cobalamin) er livsnødvendigt, men findes ikke i vegetabiliske fødevarer. B12 vitamin dannes af mikroorganismer i jorden, men da vi spiser vores fødevarer rene (for ikke at få sygdomsfremkaldende jordbakterier i vores mad), får vi ikke gavn af dette. Landbrugsdyr, der græsser, får bakterierne på denne vis. Desuden tilsættes B12 samt andre vitaminer og mineraler til dyrenes foder, og på denne måde får de B12, også selv om de ikke er på græs.

Det betyder, at personer, der spiser vegansk eller ikke ret mange animalske produkter, har brug for et kosttilskud med B12-vitamin. Selv vegetarer, der spiser mælkeprodukter og æg, risikerer mangel på vitaminet, hvorfor det ikke kun som veganer, men også som vegetar kan være nødvendigt med tilskud.

Mangel på B12 er alvorligt

Mangel på B-12 vitaminet kan have alvorlige konsekvenser. B12 er vigtigt for bl.a. celledeling, DNA og nervesystemet. Derfor kan B12-mangel bl.a. give blodmangel, da de røde blodlegemer har brug for B12 for at kunne dele sig.

Der er ikke nødvendigvis mangelsymptomer i de tidlige stadier, og derfor kan det være svært at vide, om man har B12-mangel.

Fortsætter manglen, kan man opleve blodmangel, forstyrret syn, bevægelsesforstyrrelser, prikken i fingrene (et tegn på nerveskader), tegn på psykisk sygdom osv. Nerveskader kan i værste tilfælde være varige. Derfor bør man forebygge ved at supplere

fra start.

Hvor meget B12 bør man tage?

Behovet for B12 er sat til 4 µg (mikrogram) dagligt for voksne. Optagelsen af B12 er meget kompleks, og derfor er denne mængde ikke nødvendigvis nok, når man får det gennem et kosttilskud i stedet for gennem fødevarer flere gange dagligt.

Vi optager B12 gennem receptorer i vores tyndtarm, men kun i meget små mængder ad gangen. Derfor er der forskel på den mængde, man har behov for gennem kosten, hvor vi får en lille smule flere gange dagligt, og den mængde, man har brug for fra et tilskud i én dosis.

Flere eksperter inden for området anbefaler, at veganere/nær veganere tager tilskud med ca. 2500 µg én gang om ugen eller ca. 1000 µg 2-3 gange ugentligt eller ca. 50-250 µg dagligt.

(Fortsættes side 21)

Det kan lyde som en høj dosis, men som nævnt optages kun en meget lille smule ad gangen (ca. 1 %). Derfor kræves en ret stor mængde, når man kun får B12 i én dosis måske et par gange ugentligt frem for, hvis man får lidt B12 løbende gennem hele dagen.

Der er videnskabelig konsensus om, at der ikke er bivirkninger ved at indtage for meget B12 som tilskud.

Kan man ikke få B12-vitamin via alger, berigede produkter m.v.?

Nej. Alle veganere/nær-veganere bør tage tilskud med B12, så de er sikre på, de får nok, og mangelsygdomme undgås.

SIRUPSSØDE SAGER (DEL 1): GULAB JAMUN

MADLAVNINGSLÆKTION 34

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 32-03 1998.

For nylig redigerede jeg et afsnit om regionale indiske menuer til et gourmetmagasins kogebog, og *gulab jamun* var forudsigeligt nok den fremhævede nordindiske dessert. *Gulab jamun* er Indiens mest berømte søde sag, der bliver lavet i hjem, templer og restauranter verden over. Da Srila Prabhupada første gang lavede *gulab jamun* til os i 1966, blev de straks en favorit. Hans unge tilhængere kaldte dem "gulabs", "sweet balls" og "ISKCON-kugler". *Gulab jamun* var min første *prasadam*, der var tilberedt af Srila Prabhupada selv og placeret direkte fra hans fingre til min håndflade den dag, jeg mødte ham – en dag, der ændrede mit liv.

En definition af sirupssøde desserter

Næsten alle indiske kokke har deres repertoire med sirupssøde desserter. I bogen *Lord Krishnas Cuisine* er både de mælkebaserede og de kombaserede søde sager som *gaja*, *khaja*, *pantao*, *jalebi*, *malpura*, *balushai* og *gulab jamun* inkluderet. Alle de forskellige søde sager steges og bliver derefter smagssat i en duftende sirup. Nogle varianter serveres i siruppen, mens andre er gennemvædet, drænet og dækket med en sirupsagtig glasur. Ingen af dem er hurtige og nemme at lave, og i forskellig grad er de udfordrende at mestre. Hvis man er ny til at lave sirupssøde sager, så start med *malpura*-opskriften på side 635. Det er den nemmeste af dem alle.

Gulab jamun

At lave *gulab jamun* tager tid, og kunsten at få dem til at lykkes er svær at mestre. Men tempelkokke og alle, der ønsker at lære at lave traditionelle indiske søde sager til Krishna, bør blive dygtige til at lave *gulab jamun*.

Mængderne af det, der kommer i dejen i enhver *gulab*-opskrift, kan kun være retningslinjer, for

tekstur, fugt og andre egenskaber ved ingredienserne varierer fra producent til producent. Man skal justere målene derefter.

Ordsproget "Gode *gulab* forudsætter frisk ghee" er sandt. Man kommer ikke i mål med andre former for fedtstof. Purister vil ikke overveje at lave *gulab jamun* uden frisk ghee. Hvis man bruger en lille eller mellemstor skålformet indisk *karahi* eller orientalsk wok, behøver man kun omkring fem kopper ghee til denne opskrift. Hvis man bruger en gryde, skal man bruge omkring syv kopper. Alternativt kan man bruge mindre ghee og en mindre *karahi* og lave to portioner.

I opskriften i *Lord Krishnas Cuisine* anvendes 1½ spiseskefuld mel i dejen, hvilket kræver lang stegetid. Opskriften nedenfor kræver 8 spiseskefulde mel, hvilket kraftigt forkorter stegetiden, og dejen beriges med lidt smør og blødgøres med mælk, yoghurt eller kærnemælk. Lav en dej, der er blød og let klistret, enten i en skål eller i en foodprocessor. Idet dejen hurtigt bliver hård, skal den hurtigt trilles til kugler uden revner.

Hold de anbefalede frituretemperaturer. Hvis kuglerne steges for hurtigt, forbliver indersiden rå, og kuglelemler punkterer, når de lægges i sirup. Instruktionerne her er korte, men tilstrækkelige. For mere detaljerede madlavningsinstruktioner, se opskriften på side 637 i klassens lærebog.

Sæt noget godt Krishnabevidst på til at lytte på, find lidt indre ro og mediter på, at du både lytter og tilbereder. *Gulab jamun* er en fornøjelse at tilberede til Herrens glæde. Lav dem med kærlighed og de fineste tilgængelige ingredienser – mælk, sukker og frisk ghee.

Gulab jamun for begyndere

(giver omkring 20 kugler)

- 600 ml vand

(Fortsættes side 21)

VIS MIG, AT DETTE IKKE ER EN SEKT

BREVKASSE

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg har i mange måneder hørt fra mange mennesker, at denne religion er en sekt. Jeg tog aldrig tanken seriøst og skubbede den fra mig. Men efterhånden er jeg begyndt at blive mere og mere bekymret over den idé. Mere tvivl og usikkerhed har langsomt sneget sig ind i mit sind. Denne religion har nogle af de væsentlige kendetegn, der kan få noget til at fremstå som en sekt. Jeg er en 12-årig, der søger åndelig opfyldelse og lykke (noget denne religion lover). Der er intet, jeg ønsker mere end at være en evig tjener for den sande Gud (som jeg er usikker på, hvem er) og at opnå åndelig fuldkommenhed. Men jeg er i tvivl om, hvorvidt dette er den rigtige vej.*

Jeg ønsker at tro, at dette er den rette retning, men der er en enorm forvirring i mit sind, som kun kan fjernes af en sand repræsentant for den virkelige Gud. Jeg ønsker ikke at spilde min tid, energi og penge på noget, der måske er den forkerte vej at følge.

Vær venlig at fjerne denne tvivl fra mit sind. Jeg beder høfligt om, at I viser mig, at dette ikke er en sekt. Overbevis mig, som om jeres liv afhæng af det. Hvis I kan overbevise mig, vil jeg lægge så meget energi som muligt i at være 100 procent Krishnabevidst. Men hvis I ikke kan overbevise mig, vil jeg overveje at melde mig ud.

SVAR: Når en ægte religion introduceres i en verden fuld af bedragere, vil de bedrageriske, såkaldte religiøse mennesker stemple den som en sekt eller falsk religion. Men det er ikke rigtigt at afgøre, hvad der er sand religion, ud fra flertallets mening. Vi tager udgangspunkt i Guds ord og de store åndelige mestre gennem historien for at forstå, hvad der er ægte religion.

Jeg forstår, at du ikke er sikker på, at Krishna er Gud og derfor tøver med fuldstændigt at overgive dig til Ham. For at afhjælpe din forvirring må du

forstå, hvad den rette definition af Gud er. Gud er den person, som er kilden til alt, der eksisterer. I *Bhagavad-gita* bekræfter Krishna tydeligt, at Han faktisk er kilden til alting:

*aham sarvasya prabhavo
mattah sarvam pravartate
iti matva bhajante mam
budha bhava-samanvitah*

“Jeg er kilden til alle åndelige og materielle verdener. Alt udgår fra Mig. De vise, som fuldt ud ved dette, hengiver sig til Min tjeneste og tilbeder Mig af hele deres hjerte.” (Bg. 10.8)

Det er ikke kun Krishna Selv, der erklærer, at Han er Gud. Det bekræftes også af Herren Brahma:

*isvarah paramah krsnah
sac-cid-ananda-vigraha
anadir adir govindah
sarva-karana-karanam*

“Krishna, der er kendt som Govinda, er den Højeste Guddom. Han har en evig, lyksalig, åndelig krop. Han er ophavet til alt. Han har ingen anden oprindelse og er den første årsag til alle årsager.” (*Brahma-samhita* 5.1)

Arjuna bekræfter også Krishnas guddommelighed:

*arjuna uvaca
param brahma param dhama
pavitram paramam bhavan
purusam sasvatam divyam
adi-devam ajam vibhum
ahus tvam rsayah sarve
devarsir naradas tatha
asito devalo vyasah
svayam caiva bravisī me*

“Arjuna sagde: Du er den Højeste Guddom, den højeste bolig, den reneste, den Absolutte Sandhed. Du er den evige, transcendentale, oprindelige person, den ufødte, den største af alle.

Alle de store vismænd som Narada, Asita, Devala og Vyasa bekræfter denne sandhed om Dig, og nu erklærer Du den selv for mig.” (Bg. 10.12-13)

Enhver anden religiøs tradition i verden har en eller anden opfattelse af Gud. Forskellen mellem dette Krishnabevidsthedssystem og andre systemer er, at vi i Krishnabevidsthed har en klar, præcis og detaljeret viden om Gud. Vi kender Hans mest fortrolige navne. Vi kender navnene på Hans nære ledsagere. Vi ved præcis, hvor Han bor. Vi ved præcis, hvad Hans aktiviteter er osv.

Andre religiøse systemer mangler denne detaljerede viden om Gud. De har højst en vag

forståelse. Uden klar viden om Gud er det meget svært at opnå livets fuldkommenhed – ren kærlighed til Gud. Men hvis man har detaljeret viden om Gud – om Hans ubegrænsede kraft, skønhed, forsagelse, viden, rigdom og berømmelse – bliver det meget lettere at udvikle ren kærlighed til Ham og vende tilbage til Hans evige rige ved døden.

Hvis du stadig har tvivl om ægtheden af vores proces til selvrealisering, så lad os det venligst vide, og vi vil gøre vores bedste for at fjerne dine tvivl med den lysende fakkell af transcendent viden. 🌸

(Fortsat fra side 15)

SRILA VRINDAVANA DASA THAKURA

Fremkomst den 14.5

Vrindavana Dasa Thakura var forfatteren til *Sri Caitanya Bhagavata*, en storslået biografi over Herren Caitanya Mahaprabhu og sammen med *Caitanya-caritamṛta* den mest berømte af biografierne. Han anses for at være den manifesterede Vyasadeva i Herren Caitanyas lege.

Han fødtes kort efter Sri Caitanya Mahaprabhus bortgang. Tyve år gammel accepterede han formel initiering fra Herren Nityananda. Det var på Nityanandas ordre, at han skrev *Sri Caitanya Bhagavata* (se *Sri Caitanya-caritamṛta*, *Adi-lila* 8.33-42 og 11.54-55). 🌸

(Fortsat fra side 19)

- 525 g sukker, helst rørsukker
- frisk ghee eller vegetabilsk olie til friturestegning
- 125 g fedtfattigt tørmælkspulver
- 60 g ubleget mel
- 1 tsk. (4 ml) bagepulver
- 4 spsk. (60 ml) usaltet smør
- 80 til 120 ml kærnemælk, rørt yoghurt eller mælk
- 1 spsk. (15 ml) rosenvand eller ½ tsk. (2 ml) rosenessens
- 1 spsk. (15 g) skivede pistacienødder

For at lave siruppen koges vand og sukker i en bred 4-liters gryde og røres rundt lejlighedsvis. Skru ned for varmen til lav mellemvarme og kog forsigtigt sukkervandet i cirka 5 minutter. Sæt det derefter til side ved meget lav varme. Begynd at varme ghee eller olie op i en wok eller frituregryde til 150°C.

For at lave dejen blandes mælkepulver, mel og bagepulver i en foodprocessor eller skål. Bland

godt sammen. Tilsæt smørret og bland, indtil konsistensen ligner majs mel. Tilsæt nok væske til at lave en glat, blød og let klistret dej. Overfør dejen til en olieret overflade. Vask og smør dine hænder med olie og form straks dejen til cirka 20 glatte og revnefrie kugler på 2,5 cm. Dæk kuglerne til og læg dem til side.

Når ghee'en eller olien har nået 150°C, skal kuglerne lægges i olien. De vil først synke og derefter flyde op til overfladen. Brug en hulske til forsigtigt, men konstant at vende kuglerne for jævn bruning. Hold en stegetemperatur på 140°C til 155°C og steg, til kuglerne er mørkebrune, cirka 10 minutter. Hvis temperaturen bliver for høj, skal du tage gryden af varmen.

Overfør kuglerne til den varme sirup og lad dem simre ved lav varme i cirka 15 minutter for at blødgøre kuglerne og lade siruppen tykne. Tilsæt rosenvand eller essens og køl ned til stuetemperatur. Pyntes med pistacienødder og ofres til Krishna. 🌸

DEN UMULIGE MISSION

af SB Kesava Swami

Mange har en romantisk forestilling om spiritualitet: at undslippe verdslige distraktioner, få adgang til højere bevidsthedstilstande og svæve ind i en dyb sindsro. De dedikerede (og ærlige) praktiserende vil dog indrømme, at det ikke altid fungerer sådan. Der er gode og dårlige dage. Nogle gange oplever vi stor lyksalighed gennem enkle og sublime åndelige praksisser. På andre dage føles de samme praksisser imidlertid mekaniske, tunge, monotone og uinspirerende. Tusindvis af tanker susser gennem sindet og forstyrrer vores fokus. *Hvis spiritualitet er så naturlig, hvorfor føles det så nogle gange så kunstigt? Hvis vi forbinder os med vores sande natur, hvorfor synes det så fremmed?*

Inden man når et niveau af åndelig modenhed, skal man igennem stadiet af *anisthita bhakti* – ustabil hengivenhed. Her er entusiasmens ebbe og flod samt øjeblikke af stilstand uundgåelige. De store åndelige lærere anbefaler derfor, at man aflægger løfter og forpligter sig til en form for regime, som vil opretholde fremskridt gennem et helt liv. Det er let at ære løfter i de tidlige stadier. Her er alt nyt og spændende. At ære disse samme løfter i den modne fase er ubesværet, fordi man på det tidspunkt har udviklet en avanceret bevidsthed.

Ind imellem disse faser kan åndeligt liv dog føles som en belastende kamp. Friskheden er

forduftet, og den ”højere åndelige smag” er stadig en fjern realitet. Denne midlertidige fase er den berømte kirkegård for talrige spirende og oprigtige spiritualister. De startede, men evnede simpelthen ikke at fortsætte. Frygt dog ikke, da dette også er fasen, hvor det smukke princip om engagement får lov at skinne igennem. Dybdens af ethvert forhold er proportionelt med det udviste engagement – mand og kone, ven til ven, forælder og barn, guru og discipel ... og også den individuelle sjæl og Gud.

Åndelighed handler om oplevelse, smag, inspiration og følelse. Men et andet vigtigt aspekt bliver ofte forsømt – disciplin, forpligtelse og beslutsomhed. Man kan sige meget om devisen ”at komme videre” på trods af, hvordan man har det. Hvis vi kunne befæste dette uglamourøse aspekt af vores åndelige liv, kunne vi vokse til uanede højder. De store helgeners løfter var som skåret i sten. Når de først blev udtalt, kom det ikke på tale at trække dem tilbage. Deres løfter blev plantet i hjertet og derefter vandet gennem mange år, hvilket til sidst resulterede i vidunderligt søde frugter. Denne forpligtelse skal forankres dybt. Åndeligt liv er uden tvivl en glædesfyldt proces, men hvor mærkeligt det end kan lyde, kan vi være nødt til at udgyde blod, sved og tårer for at blive vidne til magien. Svært, men ikke umuligt. 🌸

(Fortsat fra side 18)

Der er beklageligvis mange myter om, at B12 kan fås gennem fermenterede produkter, algepulver m.v., men disse kan ikke erstatte tilskud. Visse former for alger, f.eks. spirulina, indeholder B12, men dette oftest i en inaktiv form, som ikke kan udnyttes i kroppen.

I konventionelle plantedrikke og sojajo-

ghurt tilsættes B12-vitamin i små mængder svarende til komælk. Få andre fødevarer er beriget med B12 i Danmark. Derfor bør man tage tilskud, selv om man anvender disse produkter.

Se også: <https://vegetarisk.dk/ernaering-og-maaltdier/#b12> 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Hver onsdag morgen kl 07.00 er det Bhagavatam klasse

Hver lørdag er det mrdanga kurs og kirtan fra kl 16-18

Hver søndag er det søndags fest fra 13-16.

Hver torsdag og mandag er det yoga undervisning.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Tradisjonell Hare Krishna Lovefeast.

Saturday kirtan: Nesten hver lørdag kl. 17-19. Se Facebook for mer info.

Lørdag 16.05: Første dagen av Purusottama-adhika Masa, den 13nde måneden som dukker opp hvert fjerde år. Kirtan fram til 15nde Juni hver kveld i tempelet kl. 18-19:00. Arati kl. 19:00

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

RATHA-YATRA OG KIRTANMELA KØBENHAVN 2026

Det er os en glæde igen at kunne invitere alle til *Ratha-Yatra* og *Kirtanmela* i København i dagene fra den 3. til 5. juli 2026.

Alle dagene bliver der uafbrudt *kirtana* i templet fra tidligt til sent på dagen. Lørdag den 4. juli går *kirtanaen* offentlig på gaden med et stort *Ratha-Yatra*-program på Strøget i København. Optaget starter ligesom sidste år på regnbuepladsen ved Københavns Rådhus. Følg med på de sociale medier op til selve dagen for at være helt opdateret med tidspunkter.

Igen finder *Ratha-yatraen* sted med den ombyggede hestevogn, der blev lanceret sidste år til Herren Jagannatha, Baladeva og Subhadra. Den forhenværende hestekaret er stor nok til at være Herren Jagannatha værdig og lille nok til at kunne trækkes ned ad Strøget. Det skal bemærkes, at selv om der tidligere i årene før corona var *Ratha-yatra*-festival i København med en meget større vogn, har vi valgt at holde fast i en mindre vogn, der giver mulighed for at gå blandt de tusinder af mennesker, der færdes på en lørdag i gågadeområdet i København. En større vogn kan nemlig ikke få lov til at køre ned ad Strøget, men skal holde sig til gaderne til biltrafik rundt omkring centrum.

Specielt til *kirtanaerne* i templet over de tre dage vil det af hensyn til servering af *prasadam* være godt, hvis man kan tilmelde sig igennem templet eller et af de sociale medier.

Der er åbent for modtagelse af donationer til *Ratha-Yatra* og *Kirtanmela*. Donationer kan indsendes via Mobilepay: 61 46 60.

Har man spørgsmål, kan man kontakte Angellinah på +45 6045 8313. 🌸